

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De tribus mansionibus, quas in contemplatio exornari oportet. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

& ipsa sola, quantum est ex nostra parte, Deo sine medio nos uniat, hic in gratia, & postmodum in gloria. Primum ergo locare debemus verum fundamentum humilitatis, ex quo omnes virtutes sument originem, si Deo gratæ esse debent.

De tribus mansionibus, quas in contemplatio exornari oportet.
Cap. XX.

Pro ampliori tamen intellectu de isto habendo, sciendum quod in homine sunt tres mansiones, quas possideri, & ornari oportet triplici unitate, si in ipsis parari debeat Deo habitatio. Infima mansio est in corde, quod est origo, principium, & radix totius vitæ & sensibilitatis hominis: & ideo omnes potestates sensitivæ (quibus anima coniuncta est corpori, ut ipsi vivere & sentire tribuat) colliguntur, & coadunantur in corde, ut in sua origine. Si ergo in ista mansionem reperiri debeat vera requies, pax & unitas sensitivarum potentiarum, oportet hoc fieri per acquisitionem virtutum moralium, quibus homo dicit mori omnibus naturalibus passionibus, & inordinatis desideriis, vel affectibus. Et istud erat, pro quo multum laborabant gentiles Philosophi, ut pervenirent scilicet ad veram & iugem stabilitatem, quietem, unitatem, pacem, & libertatem cordis, per quam ad veram sapientiam consequenter pervenire possent. Hoc igitur modo oportet nos eniti ad acquirendum in activa vita morales virtutes, ut possidere possimus mansionem cordis in vera quiete & pace per mortificationem virium sensitivarum, si volumus Domino congruum parare thalamum ad quiescendum in eo.

Media mansio est mens hominis, quæ est naturalis origo virium intellectualium, ex qua ipsæ vires intellectuales oriuntur: hoc est, memoria, intellectus, & voluntas, quibus omnes actiones spirituales perficiuntur, uti postea plenius declarabimus. Secundum istas tres vires appellatur anima, spiritus: quia istæ vires sunt separatae & impermixtae ac liberae ab omni organo corporis, ipsisque efficitur homo similis suæ origini: hoc est, ipsi Deo, & memoratur, agnoscit, ac diligit eum, ita quod istæ vires totaliter in Deo suspensæ manent, unusque spiritus cum spiritu Dei efficiuntur. Ideoque, sicut *Deus* vocatur *spiritus*, ita & istæ tres vires animæ superiores spiritus nominantur: quia propriè ordinatae sunt ut Deo uniantur, ipsoque in gloria æternaliter fruantur. Istam ergo mansionem oportet nos præparare in vita contempla-

Mansio ho-
minis infi-
ma cor.

Mansio ho-
minis me-
dia mens.

Anima
spiritus.

1. Cor. 6.
Iohan. 4.

tiua

tiua; vt possideamus ipsam in vnitatis spiritus. Et istud fit per plenam acquisitionem gratiæ Dei, & donorum Spiritus sancti, quæ perficiunt, nobilitant, & eleuant omnes virtutes morales, quæ in actiua vita acquiruntur: & ergo dona Spiritus sancti sunt ornatus vitæ contemplatiuæ, prout postea melius audiemus. Suprema mansio est nuda animæ essentia. Quomodo autem illam in vnitatis possidere debeamus, hoc excedit omnem capacitatem humani intellectus: quia spectat ad tertium statum hominum, hoc est, ad supereminentem contemplatiuam vitam; de qua in fine secundum posse nostrum loquemur.

Mansio ho-
minis su-
prema est
anima

De virtutibus moralibus, humilitate, obedientia, patientia, mititate, beniguitate, strenuitate, sobrietate, castitate, &c.

Cap. XXI.

Prosequendo igitur ornatum actiua vitæ per virtutes morales, volumus inchoare à fundamento humilitatis. Humilitas ista est profunda cordis in conspectu diuinæ maiestatis inclinatio. Quod vt obtineatur, diligenter considerabit humilis amator Dei, quam fideliter, & humiliter immensa maiestas, altitudo, sapientia, diuinitas, & bonitas Dei in extrema paupertate tam vili pauperique hominioni seruerit in assumpta humanitate. Quia consideratione cõtinuata, tanta excreset in eo reuerentia erga diuinam maiestatem, quod non poterit planè manifestari verbis, aut signis. In tantum quoquo efficietur esuriens, sitiens, & cupidus ediuerso Domino seruiendi, & exhibendi honorem, atque despiciendi, subijciendi, & humiliandi seipsum, quod non poterit in huiusmodi vnquam satiari. Proponet namq; sibi omni tempore hoc suate verbum Christi: *Discite a me; quia mitis sum, & humilis corde.* Et per istam humilitatem subijciat se perfectè Deo, & præcep:is eius, atque omni creaturæ propter amorem eius, reputando se peccatorem vilissimum totius mundi, & velut puluerem terræ, qui pedibus calcatur, se æstimando, dicet cum Dauid in persona Christi: *Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominũ, & abiectio plebis.* Ex isto venit, quod homo ad nutũ subijcitur voluntati Dei. Quia autem beneplacita Dei voluntas est, sapientiam mundi contemnere, & Dei sapientiam imitari in omni perfectione virtutum, ideo parit humilitas primogenitam filiam suam nomine obedientiam, quia solum per obedientiam perfectam humilitas vera commendatur atque probatur. Obedientia autem est flexibilitas submissæ voluntatis & promptitudo

Humilitas

Matth. ix.

Psal. 21.

Obedientia

Xxx 3

ptitudo